

Energetikas

Vakarų statybos valdybos partinio komiteto, jungtinio profsąjungos komiteto, komjaunimo komiteto ir administracijos organas

LAIKRASTIS ĮKURTAS
1980 M.
GRUODZIO MĖN.

Nr. 9 (211)
Kaina 1 kap.

1985 M.
Kovo 6
TREČIADIENIS

◆ Visuomeninė statybos kokybės apžiūra

Reikia sistemos

Praėjusieji metai buvo Vakarų statybos valdybos kolektyvui labai išimtiniai. 1984 metais buvo pastatyta daugiau kaip 220 įvairių objektų. Kokia atliktų darbų kokybė? Kaip sprendžiamas susijęs su statybos ir montavimo darbų kokybe problemų kompleksas? Mūsų korespondentui apie tai papasakojo VSV techninės inspekcijos skyriaus viršininkas Pavelas Zoria.

Kompleksinė problema egzistuoja ir spręsti ją reikia.

— Pavelai Petrovičau, šis klausimas reikalauja išsamaus pokalbio, todėl mes prie jo sugrįšime vėliau. Pirmausia elektrinės ir miesto statybos eigą paanalizuokite darbo kokybės atžvilgiu.

— Yra statybos ir montavimo darbų kokybės gerėjimo tendencija. 1983 metais „labai gerai“ buvo įvertinti tiksliai 49 objektai, praėjusiais metais — 63 „gerai“, atitinkamai, 132 ir 156. Objektiviausia vaizdą duoda atiduodamų naudoti objektų vidutinis kokybės balas, kuris palyginti su 1983 metais, lrgi išaugo ir sudarė 4, 17. Gyvenamųjų namų statyboje vidutinis balas 1983 metais buvo 3,7, 1984 metais — 4,01, kultūrinės-buitinės paskirties objektų statyboje, atitinkamai, 4,0 ir 4,14, pramonės objektų statyboje, atitinkamai, 4,4 ir 4,77.

— Aptikti broką, imtis atitinkamų priemonių jam pašalinti ir nubausti kaltus — paskutinė grandis kokybės kontrolės grandinėje. Kaip pasiekti kad be šios paskutinės grandies, susijusios su materialiniais ir darbo nuostoliais, galima būtų apsieiti?

— Geros darbų kokybės objektuose užtikrinimas priklauso nuo daugelio priežasčių. Tai ir kokybiškas bei savalaikis techninės

dokumentacijos išdavimas, technologinių normų laikymasis, savalaikis medžiagų ir technikos pristatymas, geras darbų organizavimas, tvarka statybos aikštelėje. Visa tai turi įtakos kokybei. Negalima nepaminti dar vieno faktoriaus — darbininkų meistriškumo lygio. Praėjusiais metais VSV pažangių darbų metodų mokyklose kvalifikaciją pakėlė daugiau kaip 960 žmonių. Maždaug tiek pat žmonių dalyvavo dvidešimtyje organizuotų šimet meistriškumo konkursų „Geriausias pagal profesiją“. Vyko montuotojų, mūrinių, armatūrinių, suvirintojų, betonuotojų, plytinių, tinkuotojų, dažytojų konkursai. Praktiškai visuose objektuose darbai atliekami pagal projektus. Tiesa, pirmojoje statybos montavimo valdyboje jie dažnai atliekami pavėluotai.

— Pagerinti darbų kokybę bioko A-2 statyboje padėjo stambių armatūros blokų taikymas, kuris žymiai sumažino mažai kvalifikuotą darbą.

— Praktiškai nė viename padalinyje neorganizuotas linijinių inžinierių bei technikų mokymas. O juk mūsų statyboje 330 meistrų ir mechanikų turi mažesnę kaip penkerių metų darbo stažą. Daugeliui iš jų tokio mokymosi labai reikia. Viena iš lėto rangos metodo mūsų statyboje diegimo priežasčių ta, kad linijiniai inžinieriai-techniniai darbuotojai nepakankamai gerai jį suvokia. O juk darbas rangos metodu — vienas iš kokybės gerinimo būdų.

Socialistinio lenktyniavimo, kuriame dalyvauja antrosios grupės kolektyvai, tarp jų ir pramanės įmonių valdyba, nuostatuose produkcijos kokybės rodikliai nenumatyti, vadinasi, neatkreipiamas dėmesys į svarbų darbų kokybės gerinimo stimulą.

Reikėtų geriau moraliai ir materialiai stimuliuoti labai kokybišką darbą.

— Apie tai buvo kalbama ir brigadų, stantelių miestų, vadovų susirinkime.

— Susirinkimas buvo naudingas visems jo dalyviams. Svarbu gerus ketinimus patvirtinti darbu. Todėl ir pačios brigados turėtų likti nuosalyje ir inžinieriai-techniniai ir montavimo darbų kokybei gerinti. Neturėtų likti nuosalyje ir inžinieriai-techniniai darbuotojai.

— Pagrindines darbo, gerinant atiduodamų naudoti objektų kokybę, kryptis mes išnagrinėjome. Tačiau dar niekieno nepasakėme jei nei apie lemiamą, tai apie vieną iš svarbiausių klausimų — kontrolę.

(Nukelta į 2 psl.)

SU KOVO 8-AJA, BRANGIOS MOTERYS!

Užporyt visa mūsų šalis, visa progresyvi žmonija pažymės Kovo 8-ąją.

Ignalinos atominę elektrinę stato ir didelis moterų darbo pirmūnių kolektyvas. Į jas lygiuojasi statybos dirbantieji, jų pavyzdžiu seka jauni darbininkai.

Apie vieną iš tokių moterų — LTSR Aukščiausiosios Tarybos deputatę bokštinių kranų mašinistų brigadininkę O. Chusainovą ir papasakosime „Energetiko“ skaitytojams.

BRIGADOS VADOVĖ

Į SPODINGAS ir jaudinan-tis tą rytą komunistei Olga Chusainovai buvo VSV mechanizacijos valdybos darbininkų ir tarnautojų susirinkimas. Valdybos vadovai, darbo draugai ją, bokštinių ir ožinių kranų mašinistų brigadininkę, vieningai pasiūlė kandidatę į respublikos Aukščiausiosios Tarybos deputatės Sniečkaus rinkiminėje apygardoje Nr. 161.

Visą pamatiną Olga dirbo gliausiai sužadinta. Toks netikėtas jos darbo įvertinimas privertė ją dar sykį prisiminti savo nueitą gyvenimo kelią.

...Daugiau kaip dvidešimt metų Olga Chusainova trūšia šalies statybose. Jos rankos statė Vakarų Sibiro metalurgijos gamyklą Novokuznecke. Pasibaigus statybai, vadovavo šios gamyklos geležinkelio remontininkų brigadai. Čia Olga savo gyvenimą susiejo su partija. Tėvynė aukštai įvertino jos darbą. Jai buvo įteiktas „Garbės ženklas“ ordinas. Toje pačioje gamykloje bokštinių kranų mašinistu dirbo ir Olgos vyras Nurchamedas. Gyveno be didesnių rūpesčių, turėjo gerą butą, daug gerų draugų. Bet štai „Pravdoje“ pasirodžiusi nedidelė žinutė apie tai, kad Lietuvoje, prie Drukskių ežero, statoma atominė elektrinė ir energetikų miestas, jų gyvenimo tėkmę pasuko netikėta linkme.

Tai buvo prieš devynerius metus. Nurchamedas Chusainovas naujoje vietoje greitai pritaipo, dirbo toliau pamėgta darba. O štai Olga viską reikėjo pradėti iš naujo. Ne iš karto jai vėl pakluso bokštinių kranų vairuotojas, kurias kadaise buvo išmokusį valdyti be priekaištų. Sunkiu momentu pagalbon atėjo darbo draugai, vyras. Po dvejų metų darbščia ir sąžiningą moterį kranininkai išsirinko savo vadove. Rūpesčių našta pasidarė sunkesnė. Bet Olga visą gyvenimą sunkumų nevengė. Brigadininkė puikiai suprato, kad jų darbo vieta ypatinga. Į statybinių medžiagų sandėlių, kurio teritorijoje dirba keletas bokštinių ir ožinių kranų, kasdien nenutrūkstamu srautu atvažiuoja tuščios automatinės. Jas būtina pakrauti kuo operatyviau. Priešingu atveju gali sutrikti statybinių darbų. Ir Olga imdavosi kuo griežčiausių priemonių tų mašinistų adresu, kurie bent kiek paželsdavo darbo drausmę. Dabar nedrausmingų darbininkų brigadoje nebėra. Apie kiekvieną savo kolektyvo narį ji pasakoja tik gerus žodžius.

Stropiai brigadoje trūšia Sofija Ogaškova. Į šią statybą ji atvyko iš tolimojo Uzbekistano. Darbštumu pasižymi Tamara To-

lipila, Liudmila Flodorovič, Dana Dubauskienė ir kiti kranų mašinistai. Šios brigados nariai atvyko statyti atominį gigantą iš įvairių šalies kampelių. Tačiau dirba visi stropiai, padėdami vieni kitiems.

Trumpos pertraukėlės metu užkalbinu šios brigados narę Daną Dubauskienę. Malonu buvo klausytis jos pasakojimo apie savo darbo draugus. Daugiausia padėkos žodžių ji pareiškė brigadininkės Olgos adresu:

— Tokią brigadininkę retai kur rasi. Niekad balso nepakelia. Jeigu reikia — padės, patars. Dirbam ir gyvenam kaip viena šeima.

Toks draugiškumas ir darna padeda kolektyvui sistemingai pasiekti gerų darbo rezultatų. Neatsitiktinai Olgos Chusainovos vadovaujama brigada nuolat iškovoja prizines vietas valdybos padaliniių socialistiniame lenktyniavime.

Olga Chusainova daug dėmesio skiria jaunų darbininkų globai, jų įtvirtinimui statyboje. Rūpi jai žmonių darbo sąlygas. Jos dėka valdyboje įrengtas puikus poilsio kampelis, kur galima paskaityti laikraštį ar žurnalą, surengti susirinkimus.

Daug laiko sugaišta komunistė, vykdydama kitas visuomenines pareigas. Ji keletą metų vadovauja mechanizacijos valdybos aštuntojo baro profsąjungos komitetui, taip pat išrinkta į rajono partinės organizacijos revizijos komisijos sudėtį.

Laisvalaikiu Olga labai mėgsta gamtą. Ištiesomis dienomis ji gali vaikščioti po pušynus, uogauti, grybauti.

Tik iš paukščio skrydžio dabar galima apžvelgti energetikų gyvenvietę. O faktiškai dar baigtas statyti tik pirmasis mikrorajonas. Statybų kranai vis gliaulau ir gliaulau žingsniuoja į pušynus, kyla antrasis ir trečiasis mikrorajonai. Olga visuomet su pasididžiavimu kalba apie šį sparčiai augantį ir gražėjantį miestą, jo žmones. Ji jaučiasi tikra Sniečkaus šeimininke. Kitai ir negali būti. Juk už jo statybą vyriausybė ją apdovanojo Darbo raudonosios vėliavos ordinu.

— Labai džiaugiuosi, kad darbo draugai, vadovai už mano kuklų darbą išreiškė tokį didelį pasitikėjimą. Tai įpareigoja dirbti dar geriau. Būdamas respublikos aukščiausiojo valstybės organo deputate, visas jėgas atiduosiu, kad Sniečkuje visi žmonės gyventų dar gražiau ir turtinčiau, — atsisveikindama pasakė Olga Chusainova.

P. IVANOVAS

